

KARDINALOVA HOMILIJA
U MISI PREZBITERSKOG REĐENJA

Katedrala, 21. lipnja 2014. godine.

Čitanja: 2 Tim 1, 6-14; Iv 15, 9-17

Draga braćo i sestre!

1. Radosna srca pozdravljam sve vas sabrane u našoj prvostolnici. U ovoj je katedrali sada predstavljena Crkva zagrebačka u različitosti i jedinstvu svoga mističnoga Tijela Kristova. Tu su: naš Apostolski nuncij, zagrebački pomoćni biskupi, viši redovnički poglavari i poglavarice, prezbiteri, đakoni, osobe posvećenog života, bogoslovi, sjemeništarci, redovnički kandidati i kandidatice, Kristovi vjernici laici; djeca, mladi, roditelji, očevi i majke, bake i djedovi.

Sono lieto di salutare in questa solenne celebrazione delle Ordinanze sacerdotali, il Reverendo don Concetto Occhipinti, Rettore del Pontificio Seminario Romano Maggiore di Roma, il Reverendo Vicerettore e gli altri sacerdoti e seminaristi venuti dall'Italia. Vi ringrazio sinceramente per la Vostra presenza e perché siete venuti a condividere con il vostro collega della nostra Arcidiocesi e con tutti noi questo particolare momento di festa per la Chiesa di Zagabria.

Saluto con gioia anche il Rev. Franz Xaver Brandmayr, Rettore del Pontificio Istituto Santa Maria dell'Anima a Roma. La ringrazio perché anche l'Istituto che Lei rappresenta, accoglie sacerdoti dell'Arcidiocesi di Zagabria e offre loro la possibilità di svolgere il cammino di crescita umana, intellettuale e spirituale a Roma, arricchendo la loro formazione con l'esperienza viva dell'universalità della Chiesa.

Središnji razlog našeg okupljanja je svećeničko ređenje četrnaestorice đakona koje je maloprije predstavio prečasni Rektor Nadbiskupskog

bogoslovnog sjemeništa. Vas, dragi đakoni, vaše roditelje, braću i sestre, rodbinu i prijatelje posebno pozdravljam.

2. Dragi ređenici, »Vi ste prijatelji moji... vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga« (Iv 15,14-15). Sam Isus vam je to sada rekao na najosobniji način u ovom sakramentalnom činu. Gospodin Isus vas je već po sakramentima krštenja i potvrde privukao k sebi. Međutim, ovog se trenutka događa nešto posebno. Isus vas sada prihvaća u krug onih koji su mu bili blizu u dvorani Posljednje večere, u društvo onih koje je izabrao, koje on poznaje i koji su pozvani njega dobro upoznati.

On vas u Duhu Svetom osposobljuje da odsada nastupate u njegovo ime, dapače u njegovoj osobi, *in persona Christi*. Sveti papa Ivan Pavao II. to tumači ovako: »Svećenik uistinu djeluje *in persona Christi*. Ono što je Krist izvršio na žrtveniku Križa i što je još prije ustanovio kao sakrament u dvorani Posljednje večere, to svećenik obnavlja snagom Duha Svetoga. On je u tom trenutku obavijen snagom Duha Svetoga, a riječi koje izgovara zadobivaju istu učinkovitost onih riječi koje su izašle iz Kristovih usta za vrijeme Posljednje večere« (Ivan Pavao II., *Dar i otajstvo*, KS, Zagreb 1996, str. 78).

3. Dragi ređeniče, Isus želi da mu se odsada još potpunije predaš, da se s njim poistovjetiš, da mu upravo posudiš svoja usta, svoj glas, svoju osobu, kako bi tvoj »Ja« mogao zamijeniti njegov »Ja« i to u riječi koja ne ostaje samo riječ, nego postaje i čin, akcija. U riječima posvete, u riječima odrješenja, ti ćeš govoriti: Ovo je moje Tijelo, Ovo je kalež moje Krvi, Ja te odrješujem... To ćeš uvijek činiti u Duhu Svetom, po njegovu ovlaštenju, snagom ovog sakramenta što ga sada primaš.

Isus se povjerava tebi. On te smatra sposobnim to činiti za spasenje ljudi. Smatra te prikladnim tumačiti njegovu Riječ i nositi ljudima radost i utjehu koju čovjeku može dati samo On, jer je Sin Božji. Kad god to budeš vršio, obnavljaj u sebi spomen na Isusovu muku, smrt i uskrsnuće, jer je novost vazmenog događaja vrelo našeg kršćanskoga života.

Veliko je to otajstvo. Kad se čovjek zaustavi te promotri svoj život, ponašanje, svoje nedostatke i padove, obuzima ga strah. Ali »ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane« (Iv 15,16). Tako vam, dragi ređenici, Isus danas poručuje i poziva vas da ostanete u njegovoj ljubavi (usp. Iv 15,9).

4. Dragi prijatelju, On će te iz dana u dan činiti sposobnim za djelo na koje te je pozvao, ako ostaneš u njegovoj ljubavi. On, te poznaje, po imenu te zna. Dobri pastir zove svoje po imenu (usp. Iv 10,3). On poznaje tvoje sposobnosti, tvoju spremnost i tvoju nedosljednost. Ali odsada si još više pozvan biti njegov prijatelj i ostati u njegovoj ljubavi.

To će reći da iz dana u dan trebaš svoju volju i svoje planove sve više prilagođavati volji njegovoj. To je pravi rast prijateljstva. U prijateljstvu moja se volja, moje želje, moje nastojanje povezuju s Njegovim i tako raste zajedništvo želja, htijenja i života. On je dao svoj život za nas. On nam se trajno daje. Nije li rekao: »Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje« (Iv 15,13).

Stoga, dragi ređeniče, moli ovako danas i svaki dan svoga svećeničkog života: Gospodine, pomози mi da te uvijek bolje upoznam! Pomози mi da tvoja volja sve više postaje moja! Pomози mi živjeti svoj život, zajedno s tobom, za druge, za one koje ćeš mi dati! Pomози mi da iz dana u dan budem sve više Tvoj prijatelj!

5. Isus želi da radost, koja ima svoj izvor u ljubavi Boga Oca, bude u nama i da ona bude potpuna (usp. Iv 15,11). To je misionarska radost koja nas šalje da donosimo rod koji će ostati. Papa Franjo kaže da tu svećeničku radost najbolje čuvaju vjernici. Pastir, koji jest usred svoga stada i onda kad je možda i sam u tišini molitve za svoje vjernike, najbolje će sačuvati svećeničku radost. Dok smo u službi svojim vjernicima, dok im služimo i dok ih poslužujemo Riječju Božjom i svetim sakramentima, najbolje smo zaštićeni, utješeni i ohrabreni. Mi pomažemo vjernicima biti kršćani, a vjernici, počevši od onih najmanjih i najsiromašnijih, pomažu nama biti i ostati svećenici. Oni su sposobni prihvatiti, zaštititi svećenika i pomoći mu,

uvijek, a posebno kad je pritisnut teretom života. Vjernici su upravo u takvim okolnostima sposobni pomoći svećeniku da otvori svoje srce i pronade obnovljenu radost svećeničkog služenja.

Na Veliki četvrtak papa Franjo je slikovito rekao da radost svećeničkog služenja, osim vjernika, čuvaju i tri sestre koje nas prate, a to su: siromaštvo, vjernost i poslušnost. Braćo svećenici, držimo se tih savjeta, oni će nam pomoći da budemo i ostanemo prijatelji Božji.

6. Sveti Otac neumorno poziva nas svećenike i buduće svećenike da izađemo iz sebe, da izađemo tražeći Boga u klanjanju pred Presvetim, da izađemo kako bismo narodu Božjem dali ono što nam je povjereno. A taj narod, dragi brate u svećeništvu, najbolje će znati kako tebi pomoći da živiš radost svoga svećeništva, da shvatiš tko si ti u narodu i za narod, da bolje upoznaš svoj svećenički identitet, da nepodijeljena srca mogneš biti vjeran jedinoj Zaručnici, Crkvi, koja će i tvojim zalaganjem rađati duhovne sinove i kćeri. To je ključ plodnosti svećeničke službe.

A vama, dragi ređenici, želim da punim plućima iskusite svećeničku radost već na početku svoje prezbiterske službe, pripremajući se za mladu misu i ulazeći po prvi put sa strahopoštovanjem u ispovjedaonicu da biste bili služitelji Božjeg milosrđa u sakramentu pomirenja. Želim da tu radost, taj žar i polet duha obnavljate i u njemu iz dana u dan rastete po svakom slavljenju Svete Mise i podjeljivanju svetih sakramenata. Za vas i za sve nas svećenike ostaje uvijek aktualna preporuka svetog Pavla svom učeniku Timoteju: »Podsjećam te: raspiruj milosni dar Božji koji je u tebi po polaganju mojih ruku« (2 Tim 1,6).

7. Draga braćo svećenici, mjesec lipanj je na izrazit način i mjesec svećeničkih jubileja jer, uobičajeno je u ovo vrijeme slaviti svećenička ređenja. Ovih dana naš nestor vlč. Vladislav Tomas zahvaljuje Bogu za sedamdeset godina svećeničkog služenja. Milost zlatnog svećeničkog jubileja slave ovi dijecezanski svećenici: vlč. Josip Belavić, vlč. Marko Dujam i vlč. Vinko Sedlaček. Srebrnog svećeničkog jubileja spominju se ovi naši svećenici: vlč. Ivica Berdik, vlč. Josip Djurbek, vlč. Josip Firšt, vlč.

Marijan Gradinščak, vlč. Ivica Šestak, vlč. Ivan Štengl i vlč. Vinko Tomić. Čestitajući im, rado se pridružujemo njihovoj zahvali Bogu za dar svećeništva te njihov daljnji svećenički život i službu preporučujemo nebeskom zagovoru Presvete Bogorodice Marije, Majke Velesvećenika Isusa Krista. Kao nadbiskup Crkve zagrebačke, odajem im priznanje i zahvaljujem Bogu za dragocjeni dar njihove službe na njivi Gospodnjoj.

8. Draga braćo i sestre, prije dvadeset i pet godina, istoga dana, 25. lipnja 1989. godine, dok je u ovoj katedrali naše srebrne jubilarce redio za svećenike tadašnji apostolski nuncij mons. Gabriel Montalvo, u krčkoj je katedrali, tadašnji zagrebački nadbiskup sluga Božji kardinal Franjo Kuharić, mene zaredio za biskupa. Današnja je svečanost svećeničkog ređenja u Stepinčevoj katedrali stoga i meni milosna prigoda da zajedno s našim mladomisnicima i svećenicima jubilarcima zahvalim Bogu za sve milosti kojima nas Duh Sveti podupire u izabranju i službi u Crkvi. Upravo je slavlje ređenja izvrsna prigoda biskupu da u poniznosti srca zajedno s Marijom zahvali Bogu za izbor u službu, »jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je Ime njegovo« (Lk 1,49). Istodobno ovo mi je slavlje i poziv da Boga molim oproštenje za sve propuste i nedostatke koje sam učinio u biskupskoj službi.

Ovo svećeničko i vjerničko zajedništvo Crkve zagrebačke u našoj prvostolnici ispunja me radošću i blagoslovom, jer biskupska služba bez naroda Božjega ne bi imala smisla. Naime, biskupsko je ime za djelo, a ne za čast. Crkveni se pastir ne rađa odjednom, niti samim svetim redom episkopata. Duhovnim se ocem i pastirom duša postaje u zajedništvu Crkve, u zajedništvu molitve, nastojanja, rada i djelotvorne ljubavi. Zato je potrebno vrijeme rasta i sazrijevanja, vrijeme trpljenja i ljubavi. Kao nadbiskup Crkve zagrebačke, iz godine u godinu osjećam kako raste ona temeljna crkvena povezanost i zajedništvo pastira i vjernika. Iskustvo tog unutarnjeg rasta duhovnog zajedništva ima svaki biskup, svaki svećenik, svaki župnik po svojoj službi u Crkvi.

9. Za biskupa me je imenovao sveti papa Ivan Pavao II. godine 1989. Ta će godina u povijesti Europe i svijeta biti zapamćena po urušavanju komunističkih režima koji su bili povezani sa službenim promoviranjem bezboštva. To je i godina buđenja novih nada. Zahvaljujući događanjima koji su na europskom planu bili pokrenuti 1989. godine, uspostavljena je i Hrvatska država u kojoj se i naša Crkva našla s novim mogućnostima u novim izazovima.

Dragi ređenici, draga braćo u svećeništvu, dragi vjernici, pred nama je budućnost. Ona je u Božjim rukama. Stoga vas pozivam da zajedno pođemo naprijed u vrijeme koje nam Providnost dodjeljuje da bismo ostvarili dužnost prema Zagrebačkoj nadbiskupiji, Crkvi, svom hrvatskom narodu i svakom čovjeku. Vas i sebe preporučujem nebeskom zagovoru Presvete Bogorodice Marije i blaženog Alojzija Stepinca za čiju kanonizaciju usrdno molimo. Amen.